

RECENSION

Nikolaj Coster-Waldau i *Huvudjägarna*

Huvudjägarna

Originaltitel Hodejegerne

Svensk titel Huvudjägarna

Regi Morten Tyldum

Producent Marianne Gray, Asle Vatn

Manus Lars Gudmestad, Jo Nesbø, Ulf Ryberg

Foto John Andreas Andersen

Roller Nikolaj Coster-Waldau, Aksel Hennie

Julie Ølgaard, Synnøve Macody Lund, Eivind

Sander, Daniel Bratterud m fl

Norge 2011

Längd 1 tim 38 min

Distributör Nordisk Film AB

Norge är ett mysterium. Vi vet för lite om Norge, och är där alldeles för sällan. Jämfört med våra ständiga trätobröder och rivaler danskarna ter sig norrmännen mer som kusinerna från landet, i alla fall vad gäller film. Vi kan snart Köpenhamns gator utan och innan efter alla filmer och tv-serier som har tagit sig över sundet. Men Oslo, vilka bilder har vi av den staden? Suddiga.

Det är därför man med stor glädje sugts in i Morten Tyldums filmatisering av norska kriminalgiganten Jo Nesbøs roman "Huvudjägarna". Från filmruta ett finns här tempo, driv och inte minst humor, framförallt förmedlad av Aksel "Max Manus" Hennie i rollen som huvudpersonen Roger Brown. *Huvudjägarna* får understundom vår svenska exportsuccé *Millenniumtrilogin* att kännas som kusinen från landet (även om producenterna faktiskt är desamma för *Millennium* och *Huvudjägarna*).

Aksel Hennies Olso-yuppie Roger Brown visar också upp en stad där champagnen flödar och det internationella kapitalet flyger in från all världens hörn, minst lika ofta som till Stockholm. Men Roger Brown är inte bara framgångsrik inom internationell chefsrekrytering, han har också en farlig hobby. Han stjälar dyr konst för att finansiera sina egna och sin vackra fru Dianas extremt kostsamma levnadsvanor. Hans topplön räcker inte ens till räntebetalingarna på det arkitektritade drömboende han har köpt åt dem.

En dag får Roger via Diana nys om ett mycket intressant chefsämne. Clas Greve, före detta VD för ett stort europeiskt företag inom övervakningsbranschen, har nyligen anlänt från Amsterdam för att gå i tidig pension. Clas Greve passar inte bara in perfekt i Rogers senaste rekryteringsuppdrag, han verkar dessutom äga en äkta Rubensmålning värd uppåt 100 miljoner kronor. Efter en sådan stöld skulle Roger lugnt kunna dra sig tillbaka och aldrig behöva se åt kameran igen...

I ärlighetens namn lutar *Huvudjägarna* mer åt kioskdeckarhållet och de filmiska förädlarna av genren som Tarantinos *Pulp Fiction* eller Ritchies *Lock, Stock...*, och mindre åt ett Fincherskt thrillermörker. Men det är just det lätta och flinka handlaget med genrens estetik och dramaturgi som gör att man vill vara med, även om logiken tänjs på både en och två gånger.

Efter en riktig bergochdalbana av spänning, via något som måste vara filmhistoriens äckligaste utedass, landar man vid en smart knuten rosett till upplösning, och vill gärna se mer. Heja Norge!

Love Klein Svensson